

Aleksandar Jovanović Birilj

SLOBODAN SOTIROV, Slike i promocija knjige "Sotirov modeli i prijatelji 1946 - 2007."

Biblioteka grada i Galeriji ATRIJUM, 16. 03 - 01. 04. 2008.

Sotirov je do sada naslikao više od dve hiljade portreta uglavnom poznatih ličnosti kako iz naše zemlje tako i iz Švajcarske, Engleske i mnogih drugih zemalja sveta. Ovo je jedinstvena monografija portreta i zato skreće pažnju. U samom uvodu knjige autor ističe zasluge svoje porodice koja se angažovala da se materijal, evidentira i sistematizuje. U knjizi se nalazi 360 reprodukovanih portreta. O knjizi su nadahnuto govorili istoričari umetnosti, Stanislav Živković, Nikola Kusovac, Sreto Bošnjak, Branko Vuković i autor. Između autoportreta iz 1946 i današnjih autoportreta nastalih šezdeset godina posle, kod Sotirova se ništa nije promenilo sem usavršenog majstorstva i održavanja čvrste veze sa prirodom ističe Kusovac. Sotirov je izabrao studiju karaktera, radi toga je lik smestio u neutralnu pozadinu, kaže S. Živković. Portret je teška likovna disciplina i da je najvažnije da bi portret bio prihvaćen da ima sličnost sa modelom navodi S.Bošnjak. Kod portretisane ličnosti treba da se prepoznaju njena karakterna obeležja, navodi B.Vujović. Slikar u razgovoru sa modelom upoznaje ga u potpunosti i tako stvara umetničko delo, ističe D.Đorić. U Galeriji "Atrijum" istog dana u 19,00 časova otvorena je i izložba slika Slobodana Sotirova, ponovo je govorio Nikola

Kusovac. Mirjana Savić, kustos Galerije je izvanredno organizovala promociju i izložbu na zadovoljstvo brojne publike i medija. Izloženo je dvadeset tri portreta, jedanaest slika sa motivom mrtve prirode: kupus, ruže, dve slike sa motivom leptira. Jedna slika sa krčazima "Keramički blizanci 2008", jedna slika ženske figure u kontrapostu, "Dragana Sotirov 1978". Ukupno je izloženo 38 slika. S,obzirom da je ova izložba postavljena u slavu promocije "Debele knjige" osvrnućemo se više na portrete ali i na druge izložene eksponate. Sotirova ne interesuje mitologija niti pejzaži kojima se drugi oduševljavaju. Njega pre svega interesuje čovek i njegovo lice bilo da je staro ili mlado, lepo ili ružno. On u portretu traži sličnost sa modelom, hvata prvi utisak. Kada postigne sličnost i "uhvati" karakter ličnosti, on portret završava, ostavljajući ga u svežini poteza (Al prima). Prevažodno portrete slika u tehnici ulja na platnu. Sotirov određuje pozu modelu kao stari majstori, poprsje bočno, lice poluanfas, da bi dobio pokret. U trećoj ili četvrtoj seansi nastaje uzvišeni čin, kada umetnik postiže željenu i ubedljivu sličnost sa modelom. Po slikarskoj veštini portretisanja Sotirov je najbliži Fransu Halsu (1580-1666). On je specijalista kompozicije bez obzira koji motiv da slika, dekorativnu ili voluminoznu formu, da produbi prostor ili ga zatvori sa razigranom flekom pastelnog kolorita. Sve je to utkano u poetiku jednog nepresušnog osećanja koje izvire iz umetnika kao gejzir bistre vode i sve je jasno i svetlost i senka i toplo i hladno i mirno i nemirno samo treba čitati pogledom i osećati dušom sve njegove slike. I dok gledamo njegove slike "Buđenje proleća", "Veliki žuti list", "Kasno proleće" i druge mi kao da čujemo daleki eho muzičkih kompozicija o Proleću, Vivaldija, Čajkovskog, Stravinskog....